

- **rozhodnutí České národní banky č.j. 2026/5716/650 ze dne 13. ledna 2026, sp.zn. Sp/2024/379/658**

V Praze dne 13. ledna 2026
Č.j. 2026/5716/650
Ke sp. zn. Sp/2024/379/658
Počet stran: 16

ROZHODNUTÍ

Česká národní banka (dále též „správní orgán“) jako orgán dohledu nad finančním trhem podle zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ČNB“) a podle zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSÚ“) rozhodla v řízení vedeném podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“ nebo „přestupkový zákon“) zahájeném dne 21.5.2025 doručením oznámení o zahájení řízení z moci úřední č.j. 2025/55930/650 se společností Fundraisys consult s.r.o., IČO 140 00 776, se sídlem Trnitá 500/9, 602 00 Brno, zastoupenou Mgr. Jaroslavem Zemanem, advokátem č. ČAK 16120, Spring Walk advokátní kancelář s.r.o., IČO 073 64 377, takto:

I.

Společnost Fundraisys consult s.r.o., IČO 140 00 776, se sídlem Trnitá 500/9, 602 00 Brno, se uznává vinnou, že bez příslušného oprávnění v období od 16.6.2022 do 14.11.2024 zprostředkovávala spotřebitelské úvěry, když pro spotřebitele jakožto zájemce o finanční prostředky zprostředkovala uzavření celkem 68 smluv o zápůjčce o celkovém objemu 28 992 825 Kč, za což jí náležela odměna hrazená spotřebiteli ve výši 8 607 415 Kč;

t e d y

**v rozporu s ustanovením § 16 ve spojení s ustanovením § 3 odst. 1 písm. b) ZSÚ
neoprávněně zprostředkovávala spotřebitelské úvěry;**

č í m ž s e d o p u s t í l a

přestupku podle ustanovení § 157 odst. 1 písm. e) ZSÚ;

z a c o ž s e j í u k l á d á

podle ustanovení § 157 odst. 3 písm. c) ZSÚ pokuta ve výši 9 000 000 Kč (slovy devět milionů korun českých). Pokutu je společnost Fundraisys consult s.r.o., IČO 140 00 776, se sídlem Trnitá 500/9, 602 00 Brno, povinna zaplatit do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Brně vedený u České národní banky,

č. 3754-17721621/0710, konstantní symbol 1148, variabilní symbol je identifikační číslo plátce.

II.

Společnosti Fundraisys consult s.r.o., IČO 140 00 776, se sídlem Trnitá 500/9, 602 00 Brno se podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve vazbě na ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve znění vyhlášky č. 145/2024 Sb., ukládá náhrada nákladů řízení, které vyvolala porušením svých právních povinností, ve výši 2 500 Kč (slovy dva tisíce pět set korun českých). Paušální náhradu nákladů řízení je společnost Fundraisys consult s.r.o., IČO 140 00 776, se sídlem Trnitá 500/9, 602 00 Brno, povinna zaplatit do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České národní banky vedený u České národní banky, č. 115-69193891/0710, konstantní symbol 1148, variabilní symbol je identifikační číslo plátce.

ODŮVODNĚNÍ

Identifikace účastníka řízení

1. Společnost Fundraisys consult s.r.o., IČO 140 00 776, se sídlem Trnitá 500/9, 602 00 Brno, je zapsána v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 126053, s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, obory činnosti zprostředkování obchodu a služeb, a dále nákup, prodej, správa a údržba nemovitostí (dále jen „účastník řízení“). Jediným společníkem a jednatelem účastníka řízení je Martina Drápelová, nar. 26.8.1972.
2. Účastník řízení není a v minulosti nebyl držitelem jakéhokoli povolení či oprávnění k poskytování jakýchkoliv finančních služeb na území České republiky vydávaného Českou národní bankou.

Postup před vydáním příkazu

3. Dne 30.7.2024 správní orgán obdržel podnět od [REDAKCE] [REDAKCE], IČO [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“), na prošetření činnosti účastníka řízení, neboť z jeho strany mohlo dojít k neoprávněnému zprostředkování spotřebitelského úvěru.¹
4. Správní orgán proto přípisy ze dne 19.11.2024 a 19.12.2024² vyzval účastníka řízení mimo jiné k předložení detailního popisu činností, které účastník řízení svým zákazníkům poskytuje, seznamu všech smluv o úvěru/zápůjčce, které od 23.11.2021 zprostředkoval, včetně identifikace smluvních stran, výše poskytnuté jistiny a sjednané odměny za zprostředkování. Současně si správní orgán vyžádal výpisy z bankovních účtů účastníka řízení, které k uvedené činnosti využíval a kopie smluvní dokumentace k vybraným případům.
5. Účastník řízení na výzvy správního orgánu zareagoval přípisy ze dne 3.12.2024 a 13.1.2025.³

¹ Viz CD příloha spisu Sp/2024/379/658 – soubor *Podnět ČNB neoprávněné zprostředkování.docx*.

² Viz spis Sp/2024/379/658 – č. listu 14 – 17 a 24 – 26.

³ Viz spis Sp/2024/379/658 – č. listu 18 – 23 a 27 - 30.

Průběh správního řízení

6. Správní orgán dne 21.5.2025 zahájil s účastníkem řízení správní řízení vedené pod sp. zn. Sp/2024/379/658, a to doručením oznámení o zahájení řízení z moci úřední č.j. 2025/55930/650 (dále jen „Oznámení“),⁴ pro podezření, že účastník řízení v rozporu s ustanovením § 16 ZSÚ bez příslušného oprávnění zprostředkoval spotřebitelské úvěry.
7. Účastník řízení na Oznámení zareagoval vyjádřeními ze dne 3.6.2025 a 3.7.2025.⁵
8. Dne 8.7.2025 vyzval správní orgán účastníka řízení k předložení informací a podkladů ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy (dále jen „výzva ze dne 8.7.2025“)⁶. Účastník řízení dne 21.7.2025 požádal o prodloužení lhůty k vyjádření. Prodloužená lhůta pro poskytnutí požadovaných informací a podkladů uplynula dne 20.8.2025, účastník řízení však požadované neposkytl. Správní orgán dne 24.9.2025 opakovanou výzvou k předložení informací a podkladů č.j. 2025/116910/650⁷ účastníka řízení upozornil (dále jen „opakovaná výzva“), že lhůta marně uplynula, a zároveň účastníka řízení vyzval, aby ve výzvě požadované podklady neprodleně poskytl. Správní orgán rovněž účastníka řízení upozornil, že neposkytnutím potřebné součinnosti se může dopustit přestupku. Opakovaná výzva byla účastníku řízení doručena dne 25.9.2025. Ani poté účastník řízení nereagoval a požadované informace a podklady neposkytl. Správní orgán tak dne 25.11.2025 pod sp. zn. Sp/2025/537/658 vydal příkaz, č.j. 2025/142927/650, ve kterém účastníku řízení uložil pokutu 150 000 Kč za porušení povinnosti poskytnout České národní bance při výkonu dohledu požadované informace a podklady podle § 135 odst. 2 ZSÚ⁸. Příkaz nabyl právní moci dne 5.12.2025. Ke dni vydání tohoto rozhodnutí účastník řízení stále požadované informace a podklady nepředložil, porušení jeho povinnosti tak nadále trvá.
9. Dne 16.12.2025 byl účastníku řízení doručen přípis správního orgánu č.j. 2025/154350/650⁹, kterým byl účastník řízení informován o právu vyjádřit se k podkladům shromážděným správním orgánem před vydáním rozhodnutí. Účastník řízení na něj nijak nezareagoval.

Právní úprava

10. Podle ustanovení § 419 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) *je spotřebitelem každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná.*
11. Podle ustanovení § 420 občanského zákoníku *kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele.*
12. Podle ustanovení § 2 odst. 1 ZSÚ *je spotřebitelským úvěrem odložená platba, peněžitá zápůjčka, úvěr nebo obdobná finanční služba poskytovaná nebo zprostředkovaná*

⁴ Viz spis sp. zn. Sp/2024/379/658, č. listu 182 - 192.

⁵ Viz spis sp. zn. Sp/2024/379/658, č. listu 193 – 196 a 199 - 202.

⁶ Viz spis sp. zn. Sp/2024/379/658, č. listu 203 – 208.

⁷ Viz spis sp. zn. Sp/2024/379/658, č. listu 214 - 216.

⁸ Viz spis sp. zn. Sp/2024/379/658, č. listu 220 – 221. K dispozici též na webových stránkách správního orgánu: https://www.cnb.cz/export/sites/cnb/cs/dohled-financi-trh/galleries/prilohy/S-Sp-2025_00537_CNB_658.pdf.

⁹ Viz spis sp. zn. Sp/2024/379/658 – č. listu 217 - 219.

spotřebiteli.

13. Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) ZSÚ je zprostředkováním spotřebitelského úvěru 1. nabízení možnosti sjednat spotřebitelský úvěr jménem a na účet poskytovatele, nebo jménem a na účet spotřebitele, 2. předkládání návrhů na sjednání spotřebitelského úvěru jménem a na účet poskytovatele, nebo jménem a na účet spotřebitele, 3. provádění přípravných prací směřujících ke sjednání spotřebitelského úvěru jménem a na účet poskytovatele nebo jménem a na účet spotřebitele, včetně poskytování doporučení vedoucího ke sjednání spotřebitelského úvěru, 4. sjednávání spotřebitelského úvěru jménem a na účet poskytovatele, nebo jménem a na účet spotřebitele, nebo 5. výkon práv a plnění povinností ze smlouvy o zprostředkování spotřebitelského úvěru osobou, která smlouvu o zprostředkování spotřebitelského úvěru se spotřebitelem uzavřela.
14. Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. e) ZSÚ je zprostředkovatelem ten, kdo jako podnikatel zprostředkovává spotřebitelský úvěr.
15. Podle ustanovení § 157 odst. 1 písm. e) ZSÚ se právnická osoba dopustí přestupku, pokud v rozporu s ustanovením § 16 neoprávněně zprostředkovává spotřebitelský úvěr.

Zjištění správního orgánu

16. Správní orgán na základě podnětu od [REDAKCE], IČO [REDAKCE], ze dne 30. 7. 2024¹⁰, zahájil šetření činnosti účastníka řízení, a to z důvodu podezření, že zprostředkovává peněžité zápůjčky osobám, které nevykonávají podnikatelskou činnost, a to bez příslušného oprávnění podle ZSÚ.
17. Podnět obsahoval příklad smlouvy o zápůjčce ze dne 24.1.2024, uzavřené mezi zapůjčitelem [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a vydlužitelem [REDAKCE], nar. [REDAKCE], na částku 325 000 Kč (dále jen „dlužník“). Součástí podnětu byla i emailová komunikace mezi dlužníkem a pracovníci účastníka řízení [REDAKCE], z níž vyplývá aktivní role účastníka řízení při sjednání zápůjčky – konkrétní nabídka úvěru, příprava smluvní dokumentace a organizace podpisu smlouvy. Po uzavření smlouvy účastník řízení vystavil fakturu pro dlužníka na částku 125 000 Kč jako odměnu za zprostředkování. Ve smluvní dokumentaci nebylo nikde uvedeno, že by finanční prostředky měly sloužit k podnikatelským účelům, rovněž dlužník nebyl označen jako podnikatel¹¹.
18. Na základě uvedeného podnětu správní orgán vyzval účastníka řízení přípisem ze dne 19.11.2024 a 19.12.2024 k předložení detailního popisu poskytovaných služeb, seznamu všech smluv o úvěru/zápůjčce zprostředkovaných od 23.11.2021, včetně identifikace smluvních stran, výše jistiny a sjednané odměny, dále výpisy z využívaných bankovních účtů a kopie smluvní dokumentace k vybraným případům.
19. Účastník řízení v reakci na výzvy správního orgánu ve svém vyjádření ze dne 3.12.2024 uvedl¹², že zprostředkovává příležitost k uzavření úvěru toliko podnikatelům na straně dlužníka, tj. za účelem úhrady závazků spojených se zahájením, pokračováním či ukončením podnikání. Po kontrole, že se jedná o podnikatele, je podepsána smlouva o zprostředkování (resp. příkazní smlouva) a účastník řízení se pak snaží vyhledat vhodného věřitele. Věřitelé pocházejí z okruhu osob známých společníků účastníka

¹⁰ Viz CD příloha spisu Sp/2024/379/658 – soubor *Podnět ČNB neoprávněně zprostředkování.docx*.

¹¹ Viz CD příloha spisu Sp/2024/379/658 – soubory *Smlouva o zápůjčce [REDAKCE] ze dne 24.1.2024.pdf*, *Mailová komunikace o zápůjčce.docx* a *Fundraisy Consult_faktura [REDAKCE].pdf*.

¹² Viz spis Sp/2024/379/658 – č. listu 18 - 23.

řízení. Účastník řízení k tomu dále předložil požadovanou smluvní dokumentaci, zejména smlouvy o zápůjčce/úvěru, konzultační listy, potvrzení o přijetí finančních prostředků a notářské zápisy. Účastník řízení uvedl, že věřitelům poskytuje vzorovou smluvní dokumentaci, ale její ne/použití či úprava je čistě na nich. Účastník řízení dále předložil seznam zprostředkovaných smluv o úvěru/zápůjčce, z něhož vyplynulo, že v období od 1.12.2021 do 21.11.2024 zprostředkoval celkem 497 smluv o úvěru/zápůjčce o celkovém objemu 369 593 292 Kč, za což mu náležela celková odměna za zprostředkování ve výši 83 717 207 Kč.

20. Správní orgán zjistil, že v 68 případech (viz následující tabulka) nebyli dlužníci v předloženém seznamu označeni identifikačním číslem, ale datem narození, ačkoliv účastník řízení tvrdil, že zprostředkovává úvěry pouze pro dlužníky podnikatele. Současně z veřejně dostupných zdrojů (např. insolvenční rejstřík, živnostenský rejstřík, registr ekonomických subjektů) vyplynulo, že uvedení dlužníci (zájemci o zápůjčku) v době uzavírání smlouvy o zápůjčce podnikatelskou činnost nevykonávali, přičemž v 37 případech¹³ jí nevykonávali nikdy, tedy se na její výkon v předemtné době ani nepřipravovali. Uvedení dlužníci tak evidentně neuzavírali předemtnou smlouvu v souvislosti se svou podnikatelskou činností. Celkový objem finančních prostředků poskytnutých na základě těchto 68 smluv činil 28 992 825 Kč, odměna účastníka řízení za zprostředkování dosáhla 8 607 415 Kč (tj. cca 30 % z jistiny).

Dlužník	Datum narození (označení ve smlouvě)	Datum uzavření	Poskytovatel	Výše jistiny	Odměna za zprostředkování
██████████	██████████	16.06.2022	██████████	460 000 Kč	160 000 Kč
██████████	██████████	01.09.2022	██████████	250 000 Kč	100 000 Kč
██████████	██████████	29.09.2022	██████████	490 000 Kč	190 000 Kč
██████████	██████████	11.11.2022	██████████	160 000 Kč	60 000 Kč
██████████	██████████	25.11.2022	██████████	450 000 Kč	150 000 Kč
██████████	██████████	19.12.2022	██████████	400 000 Kč	150 000 Kč
██████████	██████████	31.01.2023	██████████	160 000 Kč	60 000 Kč
██████████	██████████	08.02.2023	██████████	400 000 Kč	150 000 Kč
██████████	██████████	02.03.2023	██████████	235 000 Kč	85 000 Kč
██████████	██████████	20.03.2023	██████████	170 000 Kč	70 000 Kč
██████████	██████████	30.03.2023	██████████	160 000 Kč	60 000 Kč
██████████	██████████	04.04.2023	██████████	160 000 Kč	60 000 Kč

¹³ ██████████ 2x, ██████████ 2x, ██████████ 2x, ██████████ 2x a ██████████

██████████	██████████	08.11.2024	██████████	390 000 Kč	140 000 Kč
██████████	██████████	14.11.2024	██████████	160 000 Kč	60 000 Kč
				28 992 825 Kč	8 607 415 Kč

21. Správní orgán následně s ohledem na podezření, že se mohlo jednat o spotřebitele, ze seznamu zprostředkovaných smluv vybral vzorek 14 dlužníků¹⁴, kteří nebyli označeni jako podnikatelé, a vyžádal si od nich předmětnou smluvní dokumentaci¹⁵. Na výzvu správního orgánu zareagovali dlužníci u celkem 9 případů¹⁶, přičemž ve všech 9 případech bylo oslovenými dlužníky potvrzeno, že finanční prostředky ze zápůjčky nesloužily k podnikatelským účelům. Doloženo bylo 6 smluv o zápůjčce a 5 příkazních smluv, přičemž ani v jedné nebyli dlužníci označeni jako podnikatelé. Ve smlouvách současně nebylo uvedeno, že by prostředky měly sloužit k podnikatelským účelům. Z obsahu příkazních smluv dále vyplývá, že se účastník řízení zavázal úplatně obstarat zprostředkování zápůjčky. Na základě příkazních smluv následně došlo k uzavření smlouvy o zápůjčce mezi tzv. investory a dlužníky.
22. Navzdory tvrzení účastníka řízení o tom, že zprostředkovává úvěry na straně žadatelů pouze pro podnikatele, tak ze zjištění správního orgánu vyplynulo, že v uvedených 68 případech byli žadatelé (dlužníci) nepodnikatelé, když v žádném z uvedených případů nebylo zjištěno, že by v předmětné době podnikali, ani nebyli označeni jako podnikatelé v seznamu zprostředkovaných smluv předložených účastníkem řízení správnímu orgánu, ani nebyli označeni jako podnikatelé v dostupných smlouvách, přičemž ve smlouvách absentuje i uvedení podnikatelského účelu úvěru/zápůjčky – viz např. smlouva o zápůjčce pro ██████████:

SMLOUVA O ZÁPŮJČCE

dle ust. § 2390 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Niže uvedeného dne, měsíce a roku se dohodli, způsobilí k právnímu jednání, a to

- I. ██████████
trvale bytem ██████████
číslo účtu: ██████████
jako zapůjčitel (dále jen jako „zapůjčitel“)
- a
- II. ██████████
nar. ██████████
trvale bytem ██████████
jako vydlužitel (dále jen jako „vydlužitel“)
(zapůjčitel a vydlužitel společně jako „smluvní strany“)

a uzavřeli tuto smlouvu o zápůjčce:

I. Předmět smlouvy

1. Zapůjčitel touto smlouvou přenechává vydlužiteli finanční prostředky v celkové výši **360.000,- Kč** (slovy: tři sta šedesát tisíc korun českých) (dále jen „Zápůjčka“). Zápůjčku poskytne zapůjčitel vydlužiteli následujícím způsobem:

1.1. Zápůjčka ve výši **360.000,- Kč** bude zapůjčitelem poskytnuta vydlužiteli následujícím způsobem:

- část zápůjčky ve výši 280.000,- Kč bude vydlužiteli poskytnuta bankovním převodem na účet ██████████ nar. ██████████ trvale bytem ██████████ pod v.s. ██████████ za účelem úhrady závazku vydlužitele vůči ██████████
- část úvěru ve výši 80.000,- Kč bude vydlužiteli poskytnuta bankovním převodem na účet vydlužitele, č. ú. ██████████ pod v.s. ██████████

to vše nejpozději do 5 (pěti) dnů od podání návrhu na vklad zástavního práva a zákazu zcizení a zatížení ve prospěch Zapůjčitele k nemovitostem uvedeným v čl. IV. odst. 1. této smlouvy do katastru nemovitostí.

¹⁴ ██████████ 5x, ██████████ 2x, ██████████ 3x, ██████████ 2x a ██████████ 2x.

¹⁵ Viz spis Sp/2024/379/658 – č. listu 31 - 62.

¹⁶ Spotřebitelé ██████████ 2x, ██████████ 2x, ██████████ 2x, ██████████ 2x, ██████████ viz spis Sp/2024/379/658 – č. listu 63 - 181.

23. Naproti tomu ve všech případech, u nichž správní orgán disponuje relevantní dokumentací a v seznamu zprostředkovaných smluv byl dlužník označen jako podnikatel, korespondovalo toto podnikatelské označení i s údaji uvedenými ve smluvní dokumentaci, a to včetně výslovného uvedení podnikatelského účelu úvěru/zápůjčky – viz např. smlouva o úvěru pro [REDACTED]:

1. [REDACTED]
[REDACTED]
sidlem [REDACTED]
zapsána v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. [REDACTED]
zastoupena [REDACTED] jednatelem
číslo účtu: [REDACTED]

(na straně jedné dále jen jako „Věřitel“)

a

2. [REDACTED]
IČ: [REDACTED]
nar. [REDACTED]
sidlem podnikání [REDACTED]

(na straně druhé dále jen jako „Dlužník“)

(obě smluvní strany společně dále též jako „Smluvní strany“)

1. ÚVODNÍ USTANOVENÍ

- 1.1. Účelem této smlouvy je poskytnutí úvěru Věřitelem Dlužníkovi.
- 1.2. Tento úvěr je Dlužníkovi poskytován dle jeho vlastní žádosti a vyjádření v souvislosti s jeho podnikatelskou činností, kdy získané prostředky budou použity na jeho podnikatelskou činnost a na úhradu závazků, které mu dle jeho vlastního prohlášení a ujistění vznikly z podnikatelské činnosti.

2. PŘEDMĚT SMLOUVY

- 2.1. Touto smlouvou se Věřitel zavazuje poskytnout Dlužníkovi finanční prostředky ve výši 540.000,- Kč (slovy: pět set čtyřicet tisíc korun českých) (dále jen „Úvěr“), a to ve lhůtách a za podmínek stanovených touto smlouvou.

24. Rozdílnost ve smluvní dokumentaci a explicitní uvedení/absence podnikatelského označení stran, jakož i důvodu poskytnutí finančních prostředků tak svědčí o skutečnosti, že si účastník řízení, jakož i investoři, byl evidentně vědom, zda se v konkrétním vztahu jedná o dlužníka podnikatele, či nikoliv.

Vyjádření účastníka řízení

25. Účastník řízení v průběhu správního řízení zopakoval, že zprostředkovává příležitost k uzavření úvěru toliko podnikatelům na straně dlužníka. Účastník řízení nemá webové stránky ani inzerci, je tak vždy napřímo osloven známým finančním poradcem na straně dlužníka s požadavkem na poskytnutí finančních prostředků. Poté, co účastník řízení provede kontrolu, že se skutečně jedná o podnikatele, je mezi stranami uzavřena smlouva o zprostředkování. Účastník řízení se pak snaží vyhledat vhodného věřitele, který pochází z okruhu osob známých společníků účastníka řízení.
26. Účastník řízení trvá na tom, že nikdy vědomě nezprostředkoval příležitost k uzavření úvěru nepodnikateli, neboť se jednalo o osoby evidované jako podnikatelé ve veřejných rejstřících, případně osoby, které deklarovaly jako účel podnikatelskou činnost, a to včetně situací, kdy finanční prostředky měly být použity k zahájení či obnovení

podnikatelské činnosti. Pakliže by bylo v řízení prokázáno, že došlo k poskytnutí úvěru nepodnikateli, jedná se o nevědomou a neúmyslnou chybu, jejímž opakování účastník řízení v budoucnu hodlá zabránit zpřísněním kontrolních mechanismů.

27. Účastník řízení dále uvedl, že pro posouzení, zda se jedná o spotřebitele, je rozhodující účel jeho konkrétního jednání. Je tedy nerozhodné, zda tato fyzická osoba má, či nemá podnikatelské oprávnění nebo speciální znalosti či splňuje speciální podmínky, které by z ní činily profesionálního zákazníka. Záleží pouze na tom, zda jedná v rámci své podnikatelské činnosti. Účastník řízení dále uvádí, že při své činnosti vycházel i z rozhodnutí ESC Benincasa C-269/95, dle kterého v případě, že fyzická osoba svou podnikatelskou činnost teprve připravuje a ještě ani nezískala podnikatelské oprávnění, je potřeba posoudit skutečný účel jejího jednání a pokud tento účel směřuje k tomuto budoucímu podnikání, fyzická osoba do pojmu spotřebitele nespadá.
28. Účastník řízení současně požádal správní orgán, aby v případě, že i přes uvedené námitky shledá v jednání účastníka řízení přestupek, upustil od udělení pokuty, neboť účastník řízení po celou dobu správního řízení spolupracoval, předkládal požadované listiny a veškeré vznesené výtky řádně přezkoumal a přistoupil k optimalizaci a zpřísnění svých procesů, aby již nemohlo dojít ke zprostředkování smluv, u kterých by mohly vzniknout jakékoliv pochybnosti. Za polehčující okolnost rovněž považuje skutečnost, že účastník řízení doposud nespáchal žádný přestupek, je tedy ve správním řízení sankčního charakteru řešen správním orgánem poprvé.

Stanovisko správního orgánu vč. právní kvalifikace

29. Z výše uvedených zjištění vyplývá, že účastník řízení v období od 1.12.2021 do 21.11.2024 zprostředkoval uzavření celkem 497 smluv o úvěru/zápůjčce o celkovém objemu 369 593 292 Kč, když za to inkasoval sjednanou odměnu ve výši 83 717 207 Kč. Peněžité zápůjčky/úvěry zprostředkoval účastník řízení mezi investory jako poskytovateli, kterými byly osoby známé z okruhu společníků účastníka řízení, a mezi dlužníky jako žadateli o peněžní prostředky. Je tedy nesporné, že účastník řízení vystupoval při této činnosti ve smyslu ustanovení § 420 odst. 1 občanského zákoníku jako podnikatel, když se z jeho strany v případě zprostředkování zápůjček nejednalo o jednorázovou či nahodilou činnost, ale o činnost soustavnou s cílem dosažení zisku.
30. Správní orgán dále uvádí, že nesouhlasí s námitkou účastníka řízení o tom, že zprostředkovává uzavření úvěru pouze podnikatelům na straně dlužníka, přičemž provádí kontrolu jejich podnikatelského statusu. Z žádných okolností ani podkladů totiž nevyplynulo, že by se v 68 vytýkaných případech mělo jednat o úvěry na podnikání. Správní orgán sice souhlasí s účastníkem řízení, že pro odpověď na otázku, zda fyzická osoba uzavírající smlouvu je v postavení spotřebitele, je rozhodující především účel konkrétního jednání takové osoby (viz praxe Nejvyššího soudu: 29 Cdo 562/2014, 33 Cdo 7/2014, 23 Cdo 1835/2012), nicméně ve všech 68 vytýkaných případech dlužníci formálně ani materiálně znaky podnikatele nenaplňovali, neboť v době uzavření smlouvy nebyli držiteli podnikatelského oprávnění ani samotnou podnikatelskou činnost nevykonávali. Ostatně nic takového ani účastník řízení netvrdil. Naopak ze skutkových zjištění vyplývá, že se jednalo o osoby, které v době uzavření smlouvy nepodnikaly, a to ani v přípravné fázi podnikání. Tyto osoby nebyly označeny jako podnikatelé v předloženém seznamu smluv ani ve smluvní dokumentaci, ve smlouvách absentovalo uvedení podnikatelského účelu a dotázaní dlužníci sami potvrdili, že finanční prostředky

nesloužily k podnikání¹⁷. Rovněž není jasné, jak měla probíhat údajná kontrola dlužníků co do ověření existence jejich podnikání. Účastník řízení uvedené totiž pouze obecně deklaroval, bez uvedení konkrétních kroků a důkazů, které by jeho tvrzení podpořily. Z výše uvedených skutkových zjištění a nashromážděných důkazů tak vyplývá, že účastník řízení v období od 16.6.2022 do 14.11.2024 v 68 případech zprostředkoval uzavření smluv o zápůjčce o celkovém objemu 28 992 825 Kč zájemcům, tj. dlužníkům, kteří vystupovali ve vztahu k účastníku řízení mimo rámec své podnikatelské činnosti, tedy ve smyslu ustanovení § 419 občanského zákoníku jako spotřebitelé.

31. Zápůjčky v uvedených 68 případech tak představují spotřebitelský úvěr, neboť dle ustanovení § 2 ZSÚ peněžitá zápůjčka poskytovaná nebo zprostředkovaná spotřebiteli je spotřebitelským úvěrem. O spotřebitelský úvěr se současně jedná i v případě, že byl poskytovatelem formálně nepodnikatel (zde soukromý investor), byl-li podnikatelem alespoň zprostředkovatel (účastník řízení), jak shodně uvádí komentář k ZSÚ¹⁸, důvodová zpráva k ZSÚ¹⁹ i Nejvyšší soud²⁰. Nebylo tak potřeba zabývat se skutečností, zdali vystupovali v daných úvěrových vztazích podnikatelsky též sami poskytovatelé, když v rámci své podnikatelské činnosti ve smluvním vztahu vystupoval zprostředkovatel (účastník řízení).
32. Současně z uvedených zjištění vyplývá, že činnost účastníka řízení naplnila definiční znaky zprostředkování spotřebitelského úvěru stanovené v § 3 odst. 1 písm. b) ZSÚ ve spojení s § 17 odst. 2 písm. b) ZSÚ, neboť prováděl přípravné práce směřující ke sjednání spotřebitelského úvěru (nabídka konkrétních podmínek zápůjčky, administrace celého procesu uzavření smlouvy, včetně organizace jejího podpisu) a sjednával spotřebitelský úvěr na účet spotřebitele, a to na základě (příkazní) smlouvy uzavřené se spotřebitelem²¹.
33. Ke zprostředkování spotřebitelského úvěru je dle ZSÚ nezbytné disponovat příslušným oprávněním. Dle ustanovení § 16 téhož zákona mohou zprostředkovávat spotřebitelský úvěr jako podnikatelé pouze tyto osoby: a) samostatný zprostředkovatel, b) vázaný zástupce, c) zprostředkovatel vázaného spotřebitelského úvěru a d) zahraniční zprostředkovatel.
34. Správní orgán ověřil, že účastník řízení nikdy nebyl a ani v době vydání tohoto rozhodnutí není držitelem žádného oprávnění k zprostředkování spotřebitelského úvěru či k jiné činnosti v oblasti finančního trhu.
35. K argumentaci účastníka řízení, že pokud by došlo k poskytnutí úvěru nepodnikateli, jednalo se o nevědomou a neúmyslnou chybu, jejímuž opakování účastník řízení

¹⁷ Viz např. [redacted] spis Sp/2024/379/658 – č. listu 63, [redacted] č. listu 92, [redacted] č. listu 107, [redacted] č. listu 148, [redacted] č. listu 159 a [redacted] č. listu 181.

¹⁸ Komentář k § 2 odst. 1 ZSÚ (SLANINA, Jan, JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel, WACHTLOVÁ, Lucie, FLÍDR, Jan. Zákon o spotřebitelském úvěru. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017): *Lze tedy říci, že § 2 odst. 1 by bylo vhodné číst takto: Spotřebitelským úvěrem je (...) finanční služba poskytovaná nebo zprostředkovaná podnikatelem spotřebiteli. To znamená, že se SpotřÚ vztahuje nad rámec CCD a MCD i na smlouvy, u kterých úvěrujícím (či ekvivalentní smluvní stranou u jiných smluvních typů) není podnikatel, případně úvěrující dosud vůbec není znám, avšak za podmínky, že zprostředkovatelem je podnikatelem.*

¹⁹ Viz důvodová zpráva ZSÚ (§ 2 ZSÚ): „Dalším prvkem definice spotřebitelského úvěru je jeho poskytnutí nebo zprostředkování spotřebiteli poskytovatelem nebo zprostředkovatelem. To znamená, že se jedná o spotřebitelský úvěr vždy, pokud je věřitelem ze smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, poskytovatel. Stejně tak se jedná o spotřebitelský úvěr, pokud v procesu úvěrování spotřebitele vystupuje jako prostředník zprostředkovatel. V takovém případě jde o spotřebitelský úvěr, i když věřitelem ze smlouvy, ve které se tento úvěr sjednává, není poskytovatel (ve výše uvedeném smyslu).“

²⁰ Viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 2919/2022: „O spotřebitelský úvěr jde vždy, je-li věřitelem ze smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, poskytovatel (ten, kdo jako podnikatel spotřebitelský úvěr poskytuje). Stejně tak jde o spotřebitelský úvěr, jestliže v procesu úvěrování spotřebitele vystupuje jako prostředník zprostředkovatel (ten, kdo jako podnikatel spotřebitelský úvěr zprostředkovává), i když věřitelem ze smlouvy, ve které se tento úvěr sjednává, není poskytovatel ve výše uvedeném smyslu.“

²¹ Viz např. bod č. 1.1. smlouvy příkazní mezi účastníkem řízení a [redacted] ze dne 14.6.2023: *Předmětem této smlouvy je úplatné obstarání níže specifikovaných záležitostí příkazce příkazníkem: zprostředkování zápůjčky; včetně navazující faktury č. [redacted] ze dne 12.7.2023 vystavené [redacted] na částku 70 000 Kč za zprostředkování zápůjčky. Viz spis Sp/2024/379/658 – č. listu 113 a 119.*

v budoucnu hodlá zabránit zpřísněním kontrolních mechanismů, uvádí správní orgán následující. Účastník řízení je jako právnická osoba za spáchaný přestupek objektivně zodpovědný, tj. bez ohledu na zavinění, proto správní orgán zavinění účastníka řízení nehodnotil. Účastník řízení se může podle ustanovení § 21 odst. 1 přestupkového zákona ve zcela výjimečných případech zprostit odpovědnosti, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Účastník řízení se současně nemůže podle ustanovení § 21 odst. 2 přestupkového zákona odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z jeho strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která za účastníka řízení jednala. Účastník řízení však svou argumentací nijak nezpochybnil skutkový stav tak, jak jej správní orgán vylíčil v Oznámení, a pouze bez dalšího v obecné rovině konstatoval, že provádí kontrolu svých klientů. Správní orgán tak dospěl k závěru, že výše uvedené skutečnosti nezbavují účastníka řízení odpovědnosti za vytykané protiprávní jednání. Současně správní orgán dodává, že zjištěné skutečnosti svědčí o systematickém a dlouhodobém porušování zákona – protiprávní jednání trvalo více než dva roky a týkalo se desítek případů. Účastník řízení navíc za své služby inkasoval až nezvykle vysokou odměnu přibližně 30 % z jistiny, což celkově představuje částku přes 8,6 mil Kč.

36. Konečně správní orgán nesouhlasí ani s návrhem účastníka řízení, že je na místě upustit od uložení pokuty, když po dobu správního řízení údajně spolupracoval, předkládal požadované listiny a přistoupil k zpřísnění svých procesů. Správní orgán k tomu uvádí, že tím účastník řízení plnil pouze svou zákonnou povinnost poskytovat správnímu orgánu součinnost v rámci výkonu dohledu, což samo o sobě nelze vnímat jako polehčující okolnost, viz rovněž judikatura NSS²². Dále účastník řízení nedoložil podklady o tom, že by vůbec nějakými kontrolními procesy disponoval, natož aby je v reakci na zjištěné nedostatky zpřísnil. Nadto účastník řízení v průběhu správního řízení ignoroval výzvu správního orgánu, jakož i opakovanou výzvu, když jimi požadované informace a podklady ve stanovené lhůtě nepředložil, za což mu byla pravomocným příkazem uložena pokuta ve výši 150 000 Kč²³. Účastník řízení tak v rozporu se svým tvrzením součinnost správnímu orgánu neposkytl, navíc současně ztížil výkon dohledu, neboť je pro správní orgán stěžejní, aby včasné disponoval mj. údaji, které umožní identifikovat osoby, které neoprávněně nabízejí a poskytují činnosti v oblasti spotřebitelských úvěrů a ohrožují tak spotřebitele a důvěru ve finanční trh, jakož i informacemi umožňujícími prověřit rozsah takové činnosti. S ohledem na uvedené tak nelze souhlasit ani s názorem účastníka řízení, že je na místě zohlednit jako polehčující okolnost skutečnost, že účastník řízení doposud žádný přestupek nespáchal.
37. **Na základě výše popsaného skutkového stavu má správní orgán za prokázané, že účastník řízení v rozporu s ustanovením § 16 ZSÚ bez příslušného oprávnění zprostředkoval spotřebitelské úvěry, když v období od 16.6.2022 do 14.11.2024 pro spotřebitele jakožto zájemce o finanční prostředky zprostředkoval uzavření celkem 68 smluv o zápůjčce o celkovém objemu 28 992 825 Kč, za což účastníku řízení náležela odměna hrazená spotřebiteli ve výši 8 607 415 Kč, čímž se dopustil přestupku dle ustanovení § 157 odst. 1 písm. e) ZSÚ.**

---

²² Rozsudek NSS č.j. 7 As 30/2016-81 ze dne 21.12.2016: „Pokud pak stěžovatel spatřoval polehčující okolnosti v tom, že poskytl žalovanému vyžádané podklady a otevřeně spolupracoval s žalovaným, konstatuje Nejvyšší správní soud, že jde o zákonnou povinnost stěžovatele a nikoli o jednání výjimečné, které by odůvodňovalo snížení pokuty.“ Rozsudek NSS č.j. 3 Afs 311/2021-112 ze dne 2.4.2024: „za polehčující okolnost ve smyslu § 192 odst. 2 písm. e) ZPKT nelze považovat toliko standardní jednání účastníka řízení spočívající v plnění povinností uložených mu správními orgány“

²³ Blíže viz bod č. 8 tohoto rozhodnutí.

Sankce

38. Ustanovení § 158 ZSÚ stanoví, že přestupky podle tohoto právního předpisu projednává Česká národní banka. Správní orgán je tak legitimován předmětný přestupek projednat.
39. Za přestupek podle ustanovení § 157 odst. 1 písm. e) ZSÚ, kterého se účastník řízení prokazatelně dopustil, lze uložit podle ustanovení § 157 odst. 3 písm. c) téhož zákona pokutu až do 20 000 000 Kč.
40. V posuzovaném případě se jako prostředek, který zajistí splnění zejména generálně preventivního i represivního účelu trestu, jeví uložení pokuty. S ohledem na velmi vysokou závažnost protiprávního jednání účastníka řízení v tomto konkrétním případě, nepřipadá aplikace alternativních druhů trestání ani modifikace trestu v úvahu.
41. Správní orgán se při rozhodování o uložení sankce zabýval možnými důvody pro zproštění odpovědnosti účastníka řízení za porušení právních povinností. Podle ustanovení § 21 odst. 1 a 2 přestupkového zákona právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. K této zákonem připouštěné **liberaci** účastníka řízení správní orgán uvádí, že účastník řízení rozhodně nevyvinul veškeré úsilí směřující k zabránění porušení povinností stanovených mu zákonem.
42. Při stanovování výše pokuty se správní orgán řídil zásadami uvedenými v § 37 přestupkového zákona, povahu a závažnost přestupku posoudil podle § 38 přestupkového zákona, a přihlédl ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 39 a § 40 přestupkového zákona. Zároveň správní orgán přihlédl k obecným právním zásadám, zejména k zásadě individualizace sankce, k zásadě legitimního očekávání, a přihlédl též k dalším níže uvedeným okolnostem projednávaného případu.
43. Podle **typové závažnosti**, respektive významu zákonem chráněného zájmu vyjádřeného horní hranicí sazby peněžité sankce patří přestupek upravený v ustanovení § 157 odst. 1 písm. e) ZSÚ spočívající v neoprávněném zprostředkovávání spotřebitelských úvěrů mezi nejzávažnější přestupky upravené ZSÚ.
44. Co se týče **následků**, resp. účinků způsobených protiprávním jednáním, k naplnění skutkové podstaty přestupku dochází bez ohledu na skutečnost, zda v konkrétním případě dojde příslušným jednáním ke vzniku škody na majetku spotřebitelů či nikoli, škodlivý následek netvoří znak skutkové podstaty těchto přestupků. Případné způsobení majtkové újmy jako účinku přestupku není podmínkou pro vznik odpovědnosti za delikt ní jednání účastníka řízení, bylo by však bráno jako zásadně přitěžující okolnost.
45. **Objektem přestupku** spáchaného účastníkem řízení, za který správní orgán ukládá sankci tímto rozhodnutím, je primárně veřejný zájem na tom, aby byly spotřebitelské úvěry podnikatelsky poskytovány, resp. zprostředkovány pouze osobami s potřebným oprávněním od správního orgánu, které tak současně prokázaly splnění podmínek vztahujícím se k odborným předpokladům. Účastník řízení žádným takovým oprávněním nedisponuje. Svým jednáním ohrozil zejména zájem na ochraně neprofesionálních zákazníků na trhu spotřebitelských úvěrů, což je jeden z hlavních cílů regulace v této oblasti. Závažným následkem porušení povinnosti zprostředkovávat spotřebitelské úvěry s příslušným oprávněním k činnosti je tedy již samotné ohrožení veřejného zájmu na ochraně spotřebitelů a zájmu na rovných podmínkách hospodářské soutěže. Dané smlouvy o úvěru/zápůjčce by přitom bez existence účastníka řízení jako zprostředkovatele mezi poskytovateli a dlužníky nikdy nebyly uzavřeny. Účastník řízení

tak byl v daném řetězci vztahů klíčovou osobou.

46. Nelze opomenout ani tu skutečnost, že účastník řízení velmi zásadním způsobem zvýšil závažnost spáchaného přestupku tím, že se zaměřoval i na rizikovou skupinu spotřebitelů, kteří se často nacházeli ve finančních problémech²⁴. Nadto jim účastník řízení za nezvykle velmi vysokou odměnu neoprávněně zprostředkoval zápůjčky za pro ně velmi nevýhodných podmínek (odměna za zprostředkování 30 % z jistiny, smluvní úrok ve výši 18 – 24 %, sankce za prodlení²⁵, zajištění nemovitostí, notářské zápisy s doložkou vykonatelnosti²⁶, kapitalizace smluvního úroku, zakázané²⁷ rozhodčí doložky²⁸), včetně absence posouzení jejich úvěruschopnosti ve smyslu § 86 ZSÚ, tj. schopnosti úvěr splatit. Tyto okolnosti měly ve svém souhrnu v konečném důsledku za následek velmi výrazné navýšení pohledávky v případě prodlení dlužníka – spotřebitele²⁹. Účelem regulace upravené v ZSÚ je zabránit mimo jiné právě i těmto praktikám, neboť mají negativní socioekonomický dopad jak na jednotlivé spotřebitele, tak i společnost jako celek³⁰, přičemž účastník řízení svojí činností umožňoval regulaci upravenou v ZSÚ obcházet. Správní orgán považuje výše uvedené zájmy v oblasti regulace zprostředkování spotřebitelských úvěrů za velmi významné, a proto hodnotí společenskou škodlivost jednání účastníka řízení jako velmi vysokou.
47. ZSÚ konstruuje odpovědnost za výše popsané delikt ní jednání účastníka řízení jako **objektivní odpovědnost**, tj. jeho odpovědnost je dána bez ohledu na **zavinění** účastníka řízení. Není tedy rozhodující, zda účastník řízení zákon porušil úmyslně či z nedbalosti.
48. Pokud jde o **způsob** porušení zákona, jedná se o **přestupek komisivní povahy**, neboť účastník řízení se jej dopustil aktivním jednáním, když zprostředkoval spotřebitelské úvěry bez příslušného oprávnění.
49. Správní orgán při úvaze o výši sankce přihlédl v rámci zákonem stanoveného rozpětí též k **délce doby**, po kterou trvalo vytýkané protiprávní jednání účastníka řízení, tj. nejméně po dobu 2 let a 5 měsíců bez příslušného oprávnění zprostředkoval spotřebitelský úvěr.
50. Se stejnou pečlivostí, s jakou správní orgán zjišťoval a hodnotil závažnost protiprávního jednání účastníka řízení, vyhledával i **skutečnosti svědčící ve prospěch účastníka řízení, žádnou však nezjistil**. Jako **přítěžující okolnost** správní orgán hodnotí tu skutečnost, že se v případě účastníka řízení nejednalo o jednorázové pochybení, ale

²⁴ Celkem u 15 případů z 68 došlo následně k úpadku dlužníka ([redacted] 2x, [redacted] 2x, [redacted] 2x).

²⁵ Zpravidla smluvní pokuta 0,1 % - 0,3 % denně z dlužné částky a současně 25 % z dlužné částky.

²⁶ Zpravidla vydané [redacted] notářem se sídlem v Praze, IČO [redacted]

²⁷ Od 1.1.2017 platí, že jsou spotřebitelské smlouvy zcela vyloučeny z možnosti delegovat rozhodování sporu na rozhodce, viz § 2 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů.

²⁸ Zpravidla zavazující strany řešit spory vzniklé ze smlouvy u rozhodce [redacted] č. evid. ČAK [redacted]

²⁹ Viz např. insolvenční řízení (dále jen „ISŘ“) dlužníka [redacted]; Původní jistina 160 000 Kč ze dne 19.4.2023, dlužníkem uhrazena částka 39 480 Kč a dále provize za zprostředkování 60 000 Kč, přihlášená pohledávka k 12.3.2024 ve výši 493 912 Kč. ISŘ [redacted]; Původní jistina 325 000 Kč ze dne 14.8.2023, uhrazeno 52 000 Kč a dále provize za zprostředkování 125 000 Kč, přihlášená pohledávka k 24.5.2024 ve výši 986 375 Kč. ISŘ [redacted]; Původní jistina 1 254 458 Kč ze dne 19.10.2023, dlužníkem uhrazeno 21 262 a dále provize za zprostředkování 190 000 Kč, přihlášená pohledávka k 4.10.2024 ve výši 1 548 868 Kč. ISŘ [redacted]; Původní jistina 450 000 Kč ze dne 15.11.2023, uhrazeno 132 208 Kč a provize za zprostředkování 150 000 Kč, přihlášená pohledávka k 25.5.2025 ve výši 1 065 846 Kč.

³⁰ Viz např. náleží Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 4129/18 ze dne 26. 2. 2019, kde soud uvedl: „Nejvyšší soud k úvěrovým smlouvám ve spotřebitelských vztazích v rozsudku ze dne 25. 7. 2018 sp. zn. 33 Cdo 2178/2018 mimo jiné uvedl, že důsledky neschopnosti splácet úvěr se netýkají jen dlužníka (spotřebitele), ale dotýkají se společnosti jako celku, neboť na tu mají vliv důsledky dlužníkovy předlužení a případné insolvence. Do veřejné sociální sítě pak spadne často nejen dlužník, ale většinou i osoby na něm závislé, dojde k porušení rodinných a sociálních vztahů. Proto je na věřiteli (zde vedlejší účastníci), aby dlužníka - spotřebitele (zde stěžovatele) náležitě před poskytnutím úvěru prověřil (posoudil jeho schopnost úvěr splácet). Úvěr pak smí spotřebiteli poskytnout jen tehdy, když odbornou péčí schopnost dlužníka posoudil a z jeho zjištění je zřejmé, že dlužník bude schopen úvěr splácet.“

o soustavné porušování ZSÚ.

51. Správní orgán se ve správním řízení rovněž zaobíral **majetkovými poměry** účastníka řízení. Z veřejného rejstříku zjistil, že k 31.12.2024 činila výše vlastního kapitálu účastníka řízení 10 253 000 Kč a výsledek hospodaření za běžné účetní období (po zdanění) 2 350 000 Kč.³¹ Správní orgán vzal též v úvahu skutečnost, že účastník řízení získal za zprostředkování 68 vytykánych spotřebitelských úvěrů, tj. za neoprávněnou činnost, od zákazníků (úvěrových dlužníků) odměnu v celkové výši 8 607 415 Kč, a odměnu za veškeré zprostředkované úvěry (tj. spotřebitelské i podnikatelské) v období od 1.12.2021 do 21.11.2024 v celkové výši 83 717 207 Kč³². Pokutou ve výši 9 000 000 Kč tak správní orgán nejen odčerpává neoprávněně získaný prospěch, ale zároveň ukládá sankci přesahující tuto částku, aby zajistil preventivní účinek. Správní orgán při rozhodování o konkrétní výši sankce zohlednil rovněž pokutu 150 000 Kč uloženou účastníku řízení pravomocným příkazem č.j. 2025/142927/650 ze dne 25.11.2025³³, která nicméně ke dni vydání tohoto rozhodnutí nebyla uhrazena.
52. Správní orgán je přesvědčen, s ohledem na generální prevenci, jejímž cílem je v daném případě ochránit spotřebitele právě před nezákonným a neodborným jednáním subjektů zprostředkovávajících spotřebitelské úvěry, o nutnosti uložit účastníku řízení za vytykané jednání peněžitou sankci tak, aby dal účastníkům trhu na vědomí, že vytykané jednání považuje za velmi závažné porušení ZSÚ, které musí být trestáno. Správní orgán s ohledem na všechny zmiňované okolnosti považuje pokutu ve výši 9 000 000 Kč, která odpovídá 45 % z maximální možné výše, za přiměřenou a adekvátní. Uložená pokuta odpovídá rovněž i závažnosti protiprávního jednání účastníka řízení, okolnostem, za kterých se jej dopustil a není pro účastníka řízení likvidační.

Odůvodnění povinnosti nahradit náklady řízení

53. Správní orgán v rozhodnutí ze shora uvedených důvodů shledal, že účastník řízení svým jednáním porušil ZSÚ. Účastník řízení tedy vyvolal řízení porušením své povinnosti. Ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu stanoví, že povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec.
54. Prováděcí předpis, tj. vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve znění vyhlášky č. 145/2024 Sb., svým ustanovením § 6 odst. 1 stanovuje, že paušální částka nákladů řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 2 500 Kč. Z uvedených důvodů uložil správní orgán účastníku řízení k úhradě náklady řízení ve výši 2 500 Kč.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 81 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 1 správního řádu rozklad u České národní banky, Na Příkopě 28,

³¹ Účetní závěrka za rok 2024, založená ve sbírce listin: <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=86545080&subjektId=1141040&spis=1282240>.

³² Blíže viz bod 20 tohoto rozhodnutí.

³³ Blíže viz bod 8 tohoto rozhodnutí.

115 03 Praha 1, a to prostřednictvím sekce dohledu nad finančním trhem II. Lhůta pro podání rozkladu činí podle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 správního řádu 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. O rozkladu proti rozhodnutí České národní banky rozhoduje bankovní rada České národní banky.

prof. PhDr. Ing. Vladimír Tomšík, Ph.D.
ředitel sekce dohledu nad finančním trhem II
podepsáno elektronicky

Mgr. Luděk Pestr
ředitel odboru správních řízení
podepsáno elektronicky

- **rozhodnutí bankovní rady České národní banky o rozkladu č.j. 2026/073062/CNB/110 ze dne 21. května 2026, sp.zn. Sp/2024/379/658**

ROZHODNUTÍ O ROZKLADU

Bankovní rada České národní banky (dále „bankovní rada“) jako orgán příslušný podle § 5 odst. 2 písm. h) zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o České národní bance“) rozhodovat o rozkladech proti rozhodnutím České národní banky v prvním stupni přezkoumala na základě rozkladu podaného dne 28. 1. 2026 společností Fundraisys consult s.r.o., IČO 140 00 776, se sídlem Trnitá 500/9, 602 00 Brno, zastoupenou Mgr. Jaroslavem Zemanem, advokátem, ev. č. ČAK 16120, Spring Walk advokátní kancelář s.r.o., rozhodnutí České národní banky č. j. 2026/5716/650 ze dne 13. 1. 2026, sp. zn. Sp/2024/379/658, a po projednání rozkladu v rozkladové komisi ustavené podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“) rozhodla takto:

Rozklad společnosti Fundraisys consult s.r.o., IČO 140 00 776, se sídlem Trnitá 500/9, 602 00 Brno, se podle § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 46c zákona o České národní bance zamítá a rozhodnutí České národní banky č. j. 2026/5716/650 ze dne 13. 1. 2026 se potvrzuje.

ODŮVODNĚNÍ

[1.] Česká národní banka jako správní orgán prvního stupně (dále „správní orgán prvního stupně“) zahájila na základě podnětu Institutu prevence a šetření předlužení ze dne 30. 7. 2024 přestupkové řízení se společností Fundraisys consult s.r.o., IČO 140 00 776, se sídlem Trnitá 500/9, 602 00 Brno (dále „účastník řízení“). Přestupkové řízení bylo zahájeno dne 21. 5. 2025 doručením oznámení o zahájení řízení z moci úřední č. j. 2025/55930/650 pro podezření, že účastník řízení v rozporu s § 16 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o spotřebitelském úvěru“) zprostředkoval úvěry bez příslušného oprávnění. Dne 13. 1. 2026 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí č. j. 2026/5716/650 (dále „napadené rozhodnutí“), kterým účastníkovi řízení uložil podle ustanovení § 157 odst. 3 písm. c) zákona o spotřebitelském úvěru pokutu ve výši 9 000 000 Kč za přestupek podle § 157 odst. 1 písm. e) zákona o spotřebitelském úvěru, kterého se účastník řízení dopustil tím, že od 16. 6. 2022 do 14. 11. 2024 zprostředkoval bez příslušného oprávnění spotřebitelské úvěry, když v rozporu s ustanovením § 16 zákona o spotřebitelském úvěru pro spotřebitele jakožto zájemce o finanční prostředky zprostředkoval uzavření 68 smluv o půjčce o celkovém objemu 28 992 825 Kč, za což mu náležela odměna hrazená spotřebiteli ve výši 8 607 415 Kč. Dále napadené rozhodnutí uložilo podle § 79 odst. 5 správního řádu účastníkovi řízení úhradu nákladů řízení paušální částkou 2 500 Kč.

[2.] Účastník řízení podal dne 28. 1. 2026 proti napadenému rozhodnutí blanketní rozklad, který doplnil dne 23. 2. 2026 (dále společně „rozklad“). V rozkladu účastník řízení navrhuje

zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení, případně změnu napadeného rozhodnutí spočívající v upuštění od uložení pokuty nebo v jejím snížení.

[3.] *V řízení o rozkladu přezkoumala bankovní rada napadené rozhodnutí v rozsahu uvedeném v § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále „zákon o přestupcích“).*

[4.] Bankovní rada po přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, dospěla k závěru, že správní orgán prvního stupně zjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a zjistil rozhodné skutečnosti odůvodňující vydání napadeného rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně shromáždil podklady v rozsahu, který je dostatečnou oporou pro vydání napadeného rozhodnutí v souladu s ustanoveními § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu.

I. K dokazování

[5.] *Účastník řízení cituje ustanovení zákona o spotřebitelském úvěru a zákona o přestupcích týkajících se definice spotřebitelského úvěru, zprostředkování spotřebitelského úvěru, skutkové podstaty přestupku, definice pokračování v přestupku a závažnosti přestupku. Konstatuje, že se jedná o trvajících přestupek, u kterého se má přihlížet k délce doby, po kterou protiprávní jednání trvalo. Konstatuje dále, že správní orgán prvního stupně vycházel z výše odměny, kterou měl účastník řízení získat v souvislosti s neoprávněně zprostředkovanými 68 úvěry. Pokud tedy správní orgán prvního stupně přihlížel k těmto smlouvám, fakticky podle názoru účastníka řízení posuzoval trvajících jednání jako dílčí útoky pokračujícího přestupku. Pak ale správní orgán prvního stupně měl u každého dílčího útoku prokázat naplnění všech formálních znaků skutkové podstaty přestupku. Účastník řízení připomíná, že správní orgán prvního stupně má povinnost zjistit skutkový stav tak, aby nevznikly důvodné pochybnosti o tom, že veškeré formální znaky přestupku byly naplněny, v pochybnostech má rozhodnout ve prospěch obviněného. Pro podporu své argumentace odkazuje na některá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Účastník řízení je názoru, že není povinen předkládat důkazy na svoji obhajobu. Správní orgán prvního stupně pak má prokázat nejenom znaky skutkové podstaty přestupku, ale i skutečnosti rozhodné pro určení druhu a výměry trestu.*

[6.] *Účastník řízení dále konstatuje, že správní orgán prvního stupně určil výměru pokuty z odměny za zprostředkování. Okolnost, zda byly smlouvy zprostředkovány spotřebitelům, považuje účastník řízení za klíčovou z hlediska určení druhu a výměry pokuty. Spotřebitelský charakter úvěru však správní orgán prvního stupně podle názoru účastníka řízení dostatečně neprokázal. Poukazuje na to, že správní orgán prvního stupně prokazoval spotřebitelské úvěry pomocí vzorku 9 smluv. To považuje za nepřipustný a nezákonný odhad. Účastník řízení shrnuje dokazování a dovozuje, že v případě 59 smluv není prokázáno, že dlužník nebyl podnikatelem. Účastník řízení odmítá údaje z veřejných zdrojů, které podle jeho názoru dostatečně neprokazují, že dlužníci fakticky podnikatelskou činnost neprovozovali. Tuto skutečnost měl podle názoru účastníka řízení ověřit správní orgán prvního stupně tím, že by získal vyjádření všech dlužníků k tomu, s jakým záměrem smlouvy uzavírali a rovněž si od nich vyžádat smluvní dokumentaci. Účastník řízení s odkazem na rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ze dne 3. 7. 1997 – Francesco Benincasa proti Dentalkit Srl. (C-269/95), argumentuje, že za spotřebitele se nepovažuje osoba, která se připravuje na podnikatelskou činnost, a osoba, se kterou podnikatel uzavíral smlouvu v dobré víře, že smluvní strana neuzavírá smlouvu v pozici spotřebitele. Dlužníci mohli s účastníkem řízení uzavírat smlouvy v rámci přípravy na budoucí podnikatelskou činnost, dokonce ji ani nemuseli v budoucnu realizovat. Účastník řízení namítá, že v rámci správního řízení soustavně tvrdil, že jednal výlučně s osobami vystupujícími jako podnikatelé, jednal tedy v dobré víře, jejíž absenci je*

povinen prokázat správní orgán prvního stupně. Povinnosti provést dokazování nezavazuje správní orgán prvního stupně ani objektivní forma zavinění.

[7.] Bankovní rada námitky účastníka řízení považuje za nedůvodné.

[8.] Bankovní rada konstatuje, že výše odměny, kterou měl účastník řízení inkasovat, byla pouze jedním z kritérií, která vzal správní orgán prvního stupně v úvahu při rozhodování o závažnosti přestupku a určení druhu sankce a výše pokuty. Účastník řízení namítá, že správní orgán prvního stupně má vzít u trvajících přestupků v úvahu délku trvání protiprávního jednání. Tuto skutečnost však správní orgán prvního stupně vzal v úvahu, když v bodu 35 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že: „zjištěné skutečnosti svědčí o systematickém a dlouhodobém porušování zákona – protiprávní jednání trvalo více než dva roky a týkalo se desítek případů.“. Obdobnou formulaci obsahuje také bod 49 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Kromě toho vzal v úvahu například zranitelnost skupiny spotřebitelů, jimž účastník řízení zprostředkoval úvěr, nevýhodné podmínky sjednávaných úvěrů apod. Jako jedno z kritérií, nikoliv rozhodující, pak vzal v úvahu i výši odměny sjednané za zprostředkování úvěru.

[9.] Bankovní rada dále uvádí, že podle ustanovení § 8 zákona o přestupcích je trvajícím přestupkem takový přestupek, jehož znakem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu, nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán.¹ Charakter přestupku jako trvajícího nebo pokračujícího proto nespočívá v tom, jak správní orgán přistoupí k hodnocení některých okolností, ale vychází zejména z formulace skutkové podstaty v zákoně. Přestupek by tak byl trvajícím bez ohledu na to, zda správní orgán protiprávní jednání zdokumentuje formou prokázání jednotlivých transakcí nebo na základě jiných zjištění (inzerce, telefonické oslovování potenciálních zájemců). V ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebitelském úvěru je vymezena řada činností považovaných zákonem za zprostředkování spotřebitelského úvěru. V bodu 32 napadeného rozhodnutí je uvedeno, že činnost účastníka řízení spadala do vymezení zprostředkování spotřebitelského úvěru minimálně podle § 3 odst. 1 písm. b) body 3 a 4, neboť: „prováděl přípravné práce směřující ke sjednání spotřebitelského úvěru (nabídka konkrétních podmínek zápůjčky, administrace celého procesu uzavření smlouvy, včetně organizace jejího podpisu) a sjednával spotřebitelský úvěr na účet spotřebitele, a to na základě (příkazní) smlouvy uzavřené se spotřebitelem.“.

[10.] Zprostředkováním je mimo výše uvedené například také nabízení možnosti sjednat spotřebitelský úvěr, které může mít řadu forem. To, že se jedná o různou formu stejné činnosti (zprostředkování), nemění povahu přestupku. Přesněji řečeno kontinuální nabízení možnosti sjednat spotřebitelský úvěr je zjevně trvajícím přestupkem. Zprostředkovávání uzavření spotřebitelských smluv nebude přestupkem pokračujícím, neboť kontinuita protiprávního stavu spočívá v tom, že účastník řízení soustavně vykonává určitou činnost, která může mít řadu forem, aniž by k této činnosti měl povolení. Pokud tato činnost spočívá v tom, že bez povolení uzavírá se spotřebiteli smlouvy určitého typu, jedná se pouze o jeden ze způsobů, jakým se nedovolená činnost může projevit.

[11.] Trvající povaze přestupku neoprávněného zprostředkovávání pak nasvědčuje i formulace zákazu a skutkové podstaty přestupku v zákoně o spotřebitelském úvěru. Podle § 16 zákona o spotřebitelském úvěru může spotřebitelský úvěr za podmínek stanovených tímto zákonem zprostředkovávat pouze samostatný spotřebitel, vázaný zástupce, zprostředkovatel vázaného spotřebitelského úvěru a zahraniční zprostředkovatel. Skutková podstata přestupku formulovaná v § 157 odst. 1 písm. e) zákona o spotřebitelském úvěru stanoví, že přestupku se dopustí osoba, která v rozporu s § 16 neoprávněně zprostředkovává spotřebitelský úvěr. Právní

---

¹ Obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 A 164/2002-44 ze dne 22. 2. 2005.

předpisy používají nedokonavý vid slovesa zprostředkovat, což rovněž nasvědčuje trvající povaze přestupku.²

[12.] Bez ohledu na to, zda se jedná o přestupek trvající, či zda by měl být posuzován jako pokračující, nelze pominout ani skutečnost, že napadené rozhodnutí je založeno na 68 smlouvách o zápůjčce, které účastník řízení bez oprávnění zprostředkoval. Účastník řízení nebyl oprávněn zprostředkovat uzavření žádné ze smluv o zápůjčce, které jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí. Není tedy ani zřejmé, jaké formální znaky skutkové podstaty přestupku podle § 157 odst. 1 písm. e) zákona o spotřebitelském úvěru nebyly prokázány, ačkoliv by podle názoru účastníka řízení prokázány být měly. Bankovní rada v tomto ohledu žádné pochybení správního orgánu prvního stupně neshledala.

[13.] K námitce účastníka řízení, že správní orgán prvního stupně dostatečně neprokázal, že všichni dlužníci uvedení v napadeném rozhodnutí, kteří uzavírali smlouvy o zápůjčce, nebyli podnikateli, bankovní rada uvádí následující. Z napadeného rozhodnutí a ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správní orgán prvního stupně skutkový závěr, že účastník řízení zprostředkovává spotřebitelské úvěry, založil na seznamu smluv o zápůjčkách předložených účastníkem řízení a založených dílem na č. l. 28 a 29 správního spisu a dílem na souboru „Zprostředkované smlouvy Fundraisu consult.xls“, který obsahuje CD založené na č. l. 20 správního spisu. V těchto dokumentech správní orgán prvního stupně identifikoval 68 smluv dlužníků, u kterých nebylo uvedeno IČO. Tito dlužníci nejsou evidováni ve veřejných evidencích podnikatelských subjektů (žádný dlužník nebyl evidován v době uzavírání smlouvy a 37 dlužníků nebylo evidováno nikdy), jak uvádí správní orgán prvního stupně v bodu 20 napadeného rozhodnutí. Nad rámec těchto zjištění správní orgán prvního stupně oslovil 14 dlužníků, z nichž 9 na výzvu reagovalo a zaslalo správnímu orgánu prvního stupně svá stručná vyjádření, 6 smluv o zápůjčce a 5 příkazních smluv (bod 21 napadeného rozhodnutí a dokumenty založené na č. l. 63 až 181 správního spisu). S těmito zjištěními účastník řízení nepolemizuje, dožaduje se však oslovení všech dlužníků, neboť vzorek vybraný správním orgánem prvního stupně považuje za nedostatečný a podle jeho názoru není vyloučeno, že dlužníci mohli podnikat neoprávněně, případně mohli úvěr čerpat na podnikatelské účely před zahájením podnikání.

[14.] Bankovní rada vychází z rozsahu dokazování, jak je vymezeno v § 3 správního řádu, podle kterého správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Dokazování ve správním řízení je tedy ovládáno zásadou materiální pravdy. Jak je výše uvedeno, správní orgán prvního stupně této povinnosti dostal tím, že posoudil seznamy dodané účastníkem řízení a prověřil veřejné zdroje. Již s ohledem na tyto důkazy nejsou o skutkovém stavu důvodné pochybnosti. Informace získané od dlužníků, kromě toho, že dokreslují některé okolnosti jednání (smluvní dokumentace), v zásadě zcela potvrzují skutečnosti zjištěné z jiných zdrojů. Bankovní rada s ohledem na výše uvedené konstatuje, že není třeba zabývat se veškerými potenciálními myslitelnými verzemi skutkového děje, ale

---

² Cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 253/2024-44 ze dne 14. 3. 2025: „Na druhou stranu skutková podstata tohoto přestupku používá dokonavého vidu u obou použitých sloves (,nevede‘ nebo ,nesplní‘), což by mohlo nasvědčovat závěru o jednorázovém nesplnění povinnosti, jak ostatně poukazuje i žalobkyně; k tomu srov. a contrario též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, č. 1338/2007 Sb. NSS, v němž soud mj. s poukazem na jazykový výklad uvedl, že ,užití nedokonavého vidu slovesa ,provozuje, nasvědčuje trvajícím deliktu‘ (v daném případě se jednalo o pokutu uloženou dopravci, který provozuje linkovou osobní dopravu bez licence). Nicméně, jak známo, jazykový výklad je jen prvotním východiskem, které pomáhá ujasnit si smysl a účel právní normy (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97, č. 30/1998 Sb.). A tím je podle názoru Nejvyššího správního soudu v daném případě snaha postihnout omisivní jednání, jehož ‚jádro‘ definované jako přestupek je dáno vyvoláním a následným udržováním protiprávního stavu spočívajícího v tom, že není splněno opatření k nápravě podle § 86 zákona o ochraně přírody a krajiny, ...“.

získat přiměřenou jistotu o průběhu protiprávního jednání a všech znacích, které naplňují skutkovou podstatu přestupku. To správní orgán prvního stupně učinil, jak je z výše uvedeného patrné. Postup správního orgánu prvního stupně je pak v souladu s postojem správních soudů, které dospěly k závěru, že: „Povinnost správního orgánu řádně objasnit skutečný stav věci není absolutní a je významně korigována zásadou procesní ekonomie. Správní orgán má povinnost volit důkazní prostředky tak, aby byl objasněn skutečný stav věci, aby byl objasněn rychle a hospodárně. Nesmí provádět nadbytečné důkazy, které nemají žádnou vypovídací hodnotu a neobjasňují skutečný stav věci.“³ a „...povinnost správních orgánů projednávajících přestupek zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů), je v žádném případě nezavazuje ke zkoumání všech myslitelných alternativ skutkového děje...“⁴.

[15.] Bankovní rada souhlasí s účastníkem řízení, že není povinen předkládat důkazy na svoji obhajobu. K tomu jej však správní orgán prvního stupně nenutil, přičemž své vlastní skutkové závěry správní orgán prvního stupně založil na přesvědčivých listinných důkazech a logických úvahách. Účastník řízení proti tomu staví ničím nepodložené pochybnosti o určité okolnosti (možném podnikatelském statusu dlužníků), této okolnosti však nic nenasvědčuje, a rozumně tedy tvrzení účastníka řízení nevyvolává pochybnosti o zjištěném stavu. Účastník řízení ani netvrdí, že někteří dlužníci byli podnikateli, tuto skutečnost evidentně ani při sjednávání smluv s dlužníky nijak neověřoval. Dožaduje se pouze specifického důkazu, že nepodnikali, s tím, že správní orgán prvního stupně neprověřil málo pravděpodobné možnosti, že žadatelé o úvěr podnikali bez oprávnění, případně úvěry čerpali na svoji budoucí podnikatelskou činnost. Dlužníci však jako podnikatelé nebyli vedeni v evidencích podnikajících osob, případně byli vedeni způsobem (období), který vylučoval, že by v době sjednávání úvěrové smlouvy formálně podnikali, popřípadě úvěr čerpali na budoucí podnikání. Podnikatelskému účelu nenasvědčoval ani obsah smluv.

[16.] Účastník řízení se domáhá toho, aby správní orgán prvního stupně od všech dlužníků obstaral dokumentaci. Jedná se však o stejnou dokumentaci, která by měla být k dispozici účastníkovi řízení, který spotřebitelské úvěry zprostředkovával. Pokud by z této dokumentace měly vyplynout relevantní poznatky, nic účastníkovi řízení nebránilo, aby předložil příslušné dokumenty sám a označil části, které vyvracejí již provedené důkazy, případně přinášejí jiné skutečnosti, které jsou pro objasnění věci podstatné. Nic takového však neučinil. Bankovní rada vzala v této souvislosti v úvahu též ustanovení § 52 správního řádu, podle nějž jsou účastníci řízení povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Tato povinnost doplňuje povinnost správního orgánu zjistit skutkový stav věci.⁵ Bankovní rada odkazuje též na závěr Nejvyššího správního soudu, který konstatoval, že: „, Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že povinnost vyplývající z § 52 správního řádu nelze vykládat v tom smyslu, že na účastníkovi řízení leží břemeno tvrzení a následně i důkazní břemeno ohledně zjišťovaných skutečností; je však povinen prokázat, co sám tvrdí, pokud má správní orgán právě z jeho tvrzení vycházet. Žalobce v tomto směru sám neoznačil žádný relevantní důkaz, který by byl s to zpochybnit zjištěný skutkový stav.“⁶. Lze tak uzavřít, že správní orgán prvního stupně prokázal nejenom všechny znaky skutkové podstaty přestupku, ale též skutečnosti rozhodné z hlediska volby druhu sankce a výše pokuty. Otázkou sankce se bankovní rada bude zabývat v části II. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

³ Cit. rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 7 A 37/2010-39 ze dne 30. 5. 2013.

⁴ Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 303/2016-37 ze dne 22. 2. 2017.

⁵ K tomu též rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 367/2018-34 ze dne 14. 3. 2019.

⁶ Cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 64/2011-66 ze dne 28. 2. 2013.

[17.] Spotřebitelský úvěr definuje § 2 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru jako odloženou platbu, peněžitou zápůjčku, úvěr nebo obdobnou finanční službu poskytovanou nebo zprostředkovanou spotřebiteli. Pojem spotřebitele je pak vymezen § 419 občanského zákoníku tak, že se jedná o každého člověka, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jedná. Spotřebitelem je tedy každý, kdo do smluvního vztahu vstupuje jako fyzická osoba a neuzavírá jej jako podnikatel. Může tedy být i podnikatelem, ale postačí, pokud při uzavírání smluvního vztahu jako podnikatel nejedná.

[18.] Jak již bylo uvedeno výše, účastník řízení nijak nezjišťoval, zda je dlužník podnikatelem, či nikoliv. Ze skutečností zjištěných správním orgánem prvního stupně dokonce vyplývá, že účastník řízení měl mít důvodné pochybnosti o podnikatelském statusu dlužníků, ale nijak se to nepromítlo do jeho jednání. Jak totiž zjistil správní orgán prvního stupně, pokud účastník řízení zprostředkovával smlouvy s podnikateli, identifikoval je kromě jiného pomocí IČO, ostatní fyzické osoby identifikoval datem narození. Z jednání účastníka řízení tedy není patrná ani minimální opatrnost, která by nasvědčovala, že zprostředkovával úvěry osobám, u nichž by mohl v dobré víře předpokládat, že jsou podnikateli. Podnikatelský status je z veřejně dostupných zdrojů snadno ověřitelný a již při sjednávání smluv měl účastník řízení silné indicie (absence IČO), že dlužníci nejsou podnikateli, a důvodně proto měl pečlivě ověřovat, zda dlužník není spotřebitelem.

[19.] Závěry a postup správního orgánu prvního stupně nejsou v rozporu s rozhodnutím Soudního dvora Evropské unie ze dne 3. 7. 1997 – Francesco Benincasa proti Dentalkit Srl. (C-269/95). Tento rozsudek se týká osob jednajících v dobré víře, že druhá strana nejedná v pozici spotřebitele. Jak bylo výše uvedeno, účastník řízení neměl žádný důvod považovat dlužníka za podnikatele. Naopak, pokud by dlužník hypoteticky tvrdil, že jedná jako podnikatel, měl by o tom mít účastník řízení důvodné pochyby. Lze tedy s odkazem na argumentaci výše uzavřít, že účastník řízení nemohl být v dobré víře.

II. K sankci

[20.] *Účastník řízení uvádí, že správní orgán prvního stupně uložením pokuty 9 000 000 Kč a určením její výše podle odměny, která náležela účastníkovi řízení za zprostředkování úvěrů, jednal v rozporu s legitimním očekáváním účastníka řízení. Účastník řízení připouští, že zisk se v jiných sankčních rozhodnutích správního orgánu prvního stupně jako kritérium pro uložení pokuty objevuje, ale uložená pokuta je nižší. V této souvislosti poukazuje na dvě předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v jiných věcech a dovozuje, že s ohledem na uvedené skutečnosti je pro něj napadené rozhodnutí překvapivé. Správnímu orgánu prvního stupně vytýká, že z výše odměny za zprostředkování učinil fakticky dolní hranici sankce, ačkoliv takový postup nemá oporu v zákoně o spotřebitelském úvěru. Způsob stanovení výše pokuty z odměny i její odůvodnění považuje účastník řízení za vnitřně rozporné a nemající oporu ve spise. Odměna představovala pouze pohledávku účastníka řízení, nikoli skutečně obdrženou odměnu. Judikatura správních soudů podle účastníka řízení tenduje k názoru, že neoprávněným prospěchem je skutečně přijaté plnění. Účastník řízení na šesti vybraných rozhodnutích z oblasti spotřebitelských úvěrů, kterými byly uloženy pokuty (při horní hranici 20 000 000 Kč), vypočítává poměry pokuty k vlastnímu kapitálu, k horní hranici sankce a k výsledku hospodaření po zdanění. Vypočítává aritmetické průměry a mediány, na kterých se snaží dokumentovat, že pokuta, která mu byla uložena, se vymyká dosavadní praxi. Poukazuje na to, že v jeho případě se jednalo o jediný přestupek, přičemž ostatní rozhodnutí postihovala jejich souběh. Závěrem s odkazem na rozhodnutí Ústavního soudu namítá likvidační charakter uložené pokuty, neboť dosahuje téměř výše vlastního kapitálu účastníka řízení a představuje 3,8 násobek jeho hospodářského výsledku.*

[21.] Bankovní rada ani výše uvedené námitky nepovažuje za důvodné.

[22.] Podle § 37 zákona o přestupcích správní orgán při určení druhu trestu a jeho výměry přihlédne zejména k (i) povaze a závažnosti přestupku, (ii) k tomu, že o některém z více přestupků spáchaných jedním činem nebylo rozhodnuto ve společném řízení, (iii) k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, (iv) u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo dokonání přestupku, (v) u spolupachatele k tomu, jakou mírou jednání každého z nich přispělo k dokonání přestupku, (vi) k osobním poměrům fyzické osoby, (vii) u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti, (viii) u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užítky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda nějaký z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán, případně (ix) u pokračujícího, trvajícího a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil mírnější trest než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání. Uvedené ustanovení uvádí výčet kritérií demonstrativním způsobem a v posuzovaném případě přicházejí v úvahu pouze některá. Správní orgán prvního stupně tak měl posoudit ze zákonem stanovených kritérií povahu a závažnost přestupku a přihlédnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. Povaha a závažnost přestupku je podle § 38 zákona o přestupcích dána v posuzovaném případě významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku, způsobem a okolnostmi spáchání přestupku, délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo pachatelem udržovaný stav.

[23.] Správní orgán prvního stupně se v rámci úvah o druhu sankce a výši pokuty všemi potřebnými kritérii zabýval. Vzal v úvahu typovou závažnost přestupku (body 39 a 43 napadeného rozhodnutí), následky (bod 44 napadeného rozhodnutí), objekt přestupku (bod 45 napadeného rozhodnutí), okolnosti zvyšující závažnost protiprávního jednání (bod 46 napadeného rozhodnutí), poukázal na objektivní formu zavinění a komisivní povahu přestupku (body 47 a 48 napadeného rozhodnutí), dále zohlednil dlouhou dobu protiprávního jednání a jeho soustavnost (body 49 a 50 napadeného rozhodnutí). Zabýval se také majetkovými poměry účastníka řízení a jeho odměnami za zprostředkování, zohlednil potřebu odčerpání neoprávněný prospěch s ohledem na preventivní účinek (bod 51 napadeného rozhodnutí) a závěrem vzal správní orgán prvního stupně v úvahu potřebu generální prevence (která je v posuzovaném případě významná též s ohledem na ochranu spotřebitele) a poměr uložené pokuty k zákonné horní hranici pokuty.

[24.] Jak je z výše uvedeného patrné, výše majetkového prospěchu účastníka řízení byla pouze jedním a dílčím kritériem z hlediska určení výše pokuty. Pokuta neodpovídá výši provízi účastníka řízení, ale převyšuje ji, přičemž stanovena byla vzhledem k závažnosti protiprávního jednání posouzenou na základě celé řady kritérií. Jednání účastníka řízení bylo dlouhodobé, zaměřené na zranitelnější skupinu spotřebitelů a smluvní podmínky byly velmi nevýhodné. Okolnosti zjištěné správním orgánem prvního stupně odůvodňovaly uložení vysoké sankce s tím, že správní orgán prvního stupně z prospěchu účastníka řízení nevytvořil jakousi hranici uložení pokuty, jak nesprávně namítá účastník řízení. Správní orgán prvního stupně konstatoval, že závažnosti jednání odpovídá pokuta uložená ve výši 45 % zákonem stanovené horní hranice sazby pokuty a jedním z účinků sankce bude v rámci individuální prevence odčerpání výnosu z protiprávní činnosti. V podrobnostech bankovní rada odkazuje na body 38 až 52 napadeného rozhodnutí, přičemž uzavírá, že z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by pokuta byla odvozena od výše odměny způsobem, na kterém zakládá svoji argumentaci účastník řízení.

[25.] S ohledem na výše uvedené jsou tedy neopodstatněné i další dílčí argumenty, které účastník řízení váže k údajnému odvození výše pokuty od výše odměny účastníka řízení. Nicméně tyto dílčí námitky jsou neopodstatněné i z dalších důvodů. Námitka účastníka řízení, že správní orgán prvního stupně neprokázal, že provize za uzavření smluv byly skutečně vyplaceny a dosavadní správní praxe má tendenci považovat za neoprávněný prospěch pouze skutečně přijaté plnění, je mylná, neboť pojetí prospěchu je širší, než dovozuje účastník řízení. Dosavadní rozhodovací praxe správních soudů zabývajících se výkladem pojmu neoprávněný prospěch posuzovala věc v mantinelech zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je neoprávněný prospěch zákonným kritériem pro stanovení horní hranice sankce. Nicméně ani v těchto případech Nejvyšší správní soud nezúžil pojem neoprávněného prospěchu na to, co bylo „skutečně přijato“. Z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je patrné, že pojem „neoprávněný prospěch“ je vykládán tak, že: „zahrnuje vše, co bylo získáno v důsledku neoprávněného jednání.“⁷ Obvykle je pak pojem neoprávněný prospěch vykládán nejenom jako materiální plnění, ale ve smyslu jakékoliv výhody přijaté v souvislosti s protiprávním jednáním. V případě účastníka řízení pak není podstatné, zda finanční plnění formou provizí skutečně přijal. Není pochyb o tom, že i pohledávka představuje majetkovou hodnotu získanou v souvislosti s protiprávním jednáním. Navíc nelze srovnávat prospěch získaný v souvislosti s peněžními prostředky získanými formou neoprávněného přijímání vkladů s prospěchem získávaným formou provizí z neoprávněné činnosti. Z případů, které mají odlišný skutkový a právní základ, od kterého se odvíjí určení výše prospěchu a význam tohoto kritéria pro určení sankce, nelze vyvozovat závěry ve vztahu k jednání účastníka řízení a kritériím, od kterých se odvíjí úvahy o výši sankce v nyní posuzovaném případě. Lze tak konstatovat, že případy, na které účastník řízení v této souvislosti poukazuje, jsou případu účastníka řízení podobné tím, že sankcionována byla činnost, která byla prováděna bez potřebného povolení, nelze z nich však vyvozovat ve vztahu k pojmu prospěch závěry, které z nich vyvozuje účastník řízení.

[26.] Bankovní rada dále odmítá námitky, že správní orgán prvního stupně vybočil z dosavadní rozhodovací praxe, což se snaží účastník řízení podpořit odkazem na šest publikovaných rozhodnutí týkajících se pokut uložených za různá porušení zákona o spotřebitelském úvěru. Účastník řízení v podstatě zúžil kritéria pouze na typovou závažnost protiprávního jednání založenou na horní hranici pokuty, poměru uložené pokuty k horní hranici a na vybrané údaje o majetkových poměrech. Mechanicky také srovnává počet přestupků. Zcela přitom pomíjí řadu dalších okolností určujících závažnost protiprávního jednání. Bankovní rada odkazuje na body 23 a 24 tohoto rozhodnutí výše, ve kterých se bankovní rada zabývá všemi kritérii, která správní orgán prvního stupně zohlednil při určení výše pokuty. Bankovní rada opět připomíná, že srovnávat lze do jisté míry skutkově a právně obdobné případy. Hlavním kritériem určujícím výši pokuty je závažnost protiprávního jednání, nikoliv majetkové poměry pachatelů přestupků. Rovněž nelze mechanicky porovnávat počet útoků pokračujícího přestupku či počet spáchaných přestupků.

[27.] Účastník řízení poukazuje na rozhodnutí, která stíhala různé více či méně závažná porušení zákona o spotřebitelském úvěru, která se odlišovala od případu účastníka řízení tím, že ve většině případů se jednalo o porušení povinností v rámci povolené činnosti. Jednalo se zpravidla o nedostatky při zjišťování úvěruschopnosti, neinformování spotřebitelů, různé nedostatky řídicího a kontrolního systému apod. Pouze u rozhodnutí č. j. 2020/67010/570 ze dne 2. 6. 2020 se jednalo o neoprávněné zprostředkování spotřebitelského úvěru, za které byla uložena pokuta 70 000 Kč. Společnost však byla postižena za publikování nabídky zprostředkování na internetových stránkách trvající 3 měsíce. Pokud se jedná o rozhodnutí

---

⁷ Cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 230/2022-89 ze dne 24. 4. 2023.

č. j. 2022/58893/570 ze dne 16. 7. 2022, společnost byla sankcionována především podle zákona č. 21/1999 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a to za neoprávněné nabízení dluhopisů. Kromě toho zprostředkovala bez příslušného povolení 4 spotřebitelské úvěry. Již z toho je zřejmé, že závažnost jednání účastníka řízení je s těmito případy neporovnatelná. Pro dokreslení tak lze poukázat na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 6 Af 55/2019-83 ze dne 17. 2. 2022, který ve vztahu k ukládání sankcí konstatoval: „Dle názoru soudu je třeba vždy vnímat rozhodnutí komplexně jako celek a nelze z něj ‚vytrhávat‘ jednotlivé dílčí argumenty, což v případě ukládání sankce platí dle názoru soudu dvojnásobně, neboť skutečností, které musí správní orgány při ukládání sankce zohlednit, je velký počet.“. Stejně je k tomu nutné přistupovat v posuzovaném případě. Do jisté míry lze případ účastníka řízení přirovnávat k jiným případům, ve kterých bylo předmětem postihu jednání spočívající v provozování činnosti bez potřebného povolení.

[28.] Nejvyšší správní soud k legitimnímu očekávání konstatoval, že správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.⁸ V oblasti zprostředkování spotřebitelských úvěrů je rozhodovací praxe správního orgánu prvního stupně spíše sporadická. V posledních deseti letech bylo zprostředkování spotřebitelských úvěrů bez potřebného oprávnění jako nosný přestupek řešeno pouze ve třech případech, přičemž poslední z těchto případů byl rozhodnut správním orgánem prvního stupně v roce 2025.⁹

[29.] Ani význam rozhodovací praxe pro dodržení zásady legitimního očekávání a zásady rovnosti, pokud by bylo možné dosavadní rozhodnutí vůbec vnímat jako správní praxi zakládající legitimní očekávání, ostatně nelze pojímat rigidně. V rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 60/2016-156 ze dne 15. 7. 2016 soud uvádí, že: „správní praxe sama o sobě nepředstavuje právní rámec pro ukládání pokut, ale slouží jako referenční hledisko ve vztahu k dodržování zásad rovného zacházení a zákazu libovůle, a je tak významným vodítkem bránícím neodůvodněným excesům při správním trestání a nepředstavuje překážku pro jakékoli změny a rozdíly stanovování výše pokut v jednotlivých případech (srov. rozsudek NSS č. j. 1 Afs 58/2009-541 ze dne 31. 3. 2010 a rozsudek NSS č. j. 6 Ads 129/2011-119 ze dne 4. 7. 2012).“ Z hlediska legitimního očekávání je také významný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2014, č. j. 7 A 46/2011-33, ve kterém soud konstatoval, že: „v oblasti správního trestání je uplatnění zásady legitimního očekávání [...] velmi omezeno, neboť subjekt porušující zákonem stanovenou povinnost má, legitimní očekávání‘ pouze v rozsahu maximální výše sankce stanovené zákonem“. V posuzovaném případě tak lze uzavřít, že při absenci ustálené rozhodovací praxe nemohlo na straně účastníka řízení vzniknout legitimní očekávání, že mu bude uložena nižší pokuta s tím, že ani jiná rozhodnutí nebrání rozdílům ve výši pokut ukládaných v případech, které se mohou účastníkovi řízení jevit jako podobné.

[30.] Bankovní rada závěrem konstatuje, že pokuta uložená účastníkovi řízení není likvidační.

[31.] Správní orgán prvního stupně se majetkovou situací účastníka řízení zabýval v bodech 51 a 52 napadeného rozhodnutí. V této souvislosti je třeba vzít též v úvahu, že vycházel z dostupných údajů, přičemž sám účastník řízení žádné aktuální údaje o svých majetkových poměrech neposkytl. Správní orgán prvního stupně proto vycházel z účetní závěrky ke dni 31. 12. 2024, ze které vyplývá, že účastník řízení disponuje vlastním kapitálem ve výši 10 253 000 Kč. Účastník řízení dosáhl zisku ve výši 2 350 000 Kč, přičemž celková výše

⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 241/2014-36 ze dne 12. 2. 2015.

⁹ Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. 2025/15360/650 ze dne 12. 2. 2025. I v tomto případě byla uložena pokuta převyšující získané provize.

provizi za období od 1. 12. 2021 do 21. 11. 2024 činila 83 717 207 Kč. Pouze na základě smluv uzavřených se spotřebiteli mu vznikl nárok na provizi ve výši 8 607 415 Kč.

[32.] Účastník řízení uvádí, že pokuta mu byla uložena téměř ve výši jeho vlastního kapitálu a s ohledem na zisk za rok 2024 bude veškeré zisky v následujících čtyřech letech používat pouze na úhradu pokuty. Tyto argumenty nevyvracejí závěr správního orgánu prvního stupně, že pokuta není likvidační. Z dostupných údajů totiž správní orgán prvního stupně důvodně dovodil, že majetková situace účastníkovi řízení umožňuje uloženou pokutu absorbovat, aniž by byla zničena jeho majetková podstata. Z výkazu zisků a ztrát sestaveného ke dni 31. 12. 2024 je patrné, že účastník řízení vykázal zisk 2 350 000 Kč, v minulém období to však bylo 5 730 000 Kč. Hospodářský výsledek účastníka řízení je tedy kolísavý a bez dalšího tedy nelze tvrdit, že veškeré budoucí příjmy za následující čtyři roky budou sloužit pouze k úhradě pokuty. Pokud se jedná o vlastní kapitál účastníka řízení, ani v tomto ohledu není z argumentace účastníka zřejmé, že poté, co by byla pokuta uhrazena z vlastního kapitálu, povede to k neodvratitelné likvidaci účastníka řízení. Žádné z tvrzení účastníka řízení totiž nepředstavuje argument, že uložená pokuta povede ke zničení samotné majetkové podstaty účastníka řízení a způsobí, že uložená pokuta přesáhne výnosy natolik, aby se další podnikatelská činnost stala bezúčelnou, jak předpokládá Ústavní soud, na jehož nálezhost ostatně odkazuje i účastník řízení.¹⁰ Ohledně posuzování likvidačního charakteru sankce bankovní rada vychází ze závěrů rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, že: „[s]právní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Správní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem. [...]. Bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost...“¹¹ Účastník řízení však pouze zpochybňuje závěry založené na údajích zjištěných správním orgánem prvního stupně, aniž by sám sdělil ověřitelné informace, které by nad rámec zjištění uvedených v napadeném rozhodnutí umožnily získat přesnější obraz majetkové situace účastníka řízení. Za takových okolností se bankovní rada ztotožňuje se závěrem správního orgánu prvního stupně, že pokuta pro účastníka řízení likvidační není.

***

[33.] Bankovní rada zjistila, že napadené rozhodnutí netrpí vadami způsobujícími jeho rozpor s právními předpisy. S ohledem na výše uvedené rozhodla bankovní rada tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

¹⁰ Nález Ústavního soudu Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002.

¹¹ Usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se v souladu s ustanovením § 152 odst. 5 ve spojení s § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. Ing. Eva Zamrazilová, CSc.
viceguvernér
podepsáno elektronicky

Ing. Jan Kubiček, Ph.D.
člen bankovní rady
podepsáno elektronicky